

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۸/۲۵

عارف عباسی

افغانستان در سردرگمی و بی سروسامانی قرار دارد، آیا این حالت دلخواه حامد کرزی است؟

منبع: نیویارک تایمز

نویسنده: مجیب مشعل

مترجم: عارف عباسی

بخش اول

منتقدین گویند کرزی از کناره ها در صدد ایجاد عدم ثبات حکومت خلف خود است. او می گوید علاقمند بازگشت به قدرت نیست.

کابل - افغانستان: حامد کرزی رئیس جمهور پیشین و خار بغل کنونی برای حکومت فعلی، با خرسندی سیاست های افغانستان را به مسابقه دوش عمومی (Marathon) تشبیه می نماید.

تعداد زیاد زائرینش که روزانه شرف حضور حاصل می نمایند چون دلالتان قدرت های منطقه ای، کلان شوندگان قومی، مأمورین رسمی حکومت، پیشوایان دینی و خیرخواهان که همه خاطرات دوران زمامداری اش را با دقت و دل واپسی یاد می نمایند.

نحوه بیان عیان است. آقای کرزی هرگز از دودن نه ایستاد، از تلاش توقف نکرد و نخواهد کرد.

منتقدین کرزی مخصوصاً آنانی که حواریون رئیس جمهور غنی اند کرزی را به خاطر مساعی اش در حواشی برای بی ثباتی حکومت متهم ساخته می گویند وی یک حالت بحران ملی را برای برگشتن به قدرت مورد استثمار قرار داده. و حد اقل بعضی تفاهات را جبراً ایجاد می نماید. می گویند کرزی فعالانه موقف متزلزل رئیس جمهور را وسیله قرار داده در تلاش به قدرت رسیدن با حفظ یک قطب مخالف علی البدل نفوذ سیاسی توأم با معامله گری و تحریک اعتصابات است که هراس آشوب گری را بر می انگیزد.

پس جواب آقای کرزی چیست؟ او به صراحت می گوید که وی را نیت ضرر رساندن به حکومت نیست! ولی با لبخند معنی داری می گوید «کسانی که تیزتر می دوند جلو می افتند، و سست جُفان که عقب می مانند نباید شکوه کنند».

از ملاقات های متعدد، مصاحبات مقابل کمره و بدون کمره چنین پیداست که کرزی تا هنوز از مقام قدرت در فعالیت است.

بسی از مراجعین او که در صدد بهره گیری از نفوذش در حکومت اند برای رفع مشکل تلفون را برداشته به وزیری، والیی یا سفیری سفارش دهد. او تا حال با رهبران جهان در بحث است و مکاتیب را هفته وار عنوانی شان امضاء می کند.

بیشتر سیاست بازی های کرزی حوالی چاشت صورت می گیرد، آوانی که جمع غفیری از مراجعین بعد از ادای نماز جماعت پیشین در چمن صحن حویلی او را به منزل فوقانی اتاق نان خوری با سقف بلورین دنبال نموده دور میز زیر درخشش آفتاب برای صرف غذا اجلاس می نمایند. در روز های معین مأمورین متقاعد و برحال حکومت، جنرال ها، قضات، بانک داران، کلان های قبائل، و اعضای سابقه طالبان و مبلغین مساجد مختلف شهر کابل افتخار باریابی حاصل می نمایند.

به حیث استاد قصه سربان و اختلاطی ورزیده، کرزی در رأس میز قرار گرفته عنان سخن بدست گرفته می گوید: «کی این سوال را مطرح کرد که من بر می گردم؟» در یکی از صحبت های اخیر کرزی بالای چاشخانه دوله مرچ، سبزیجات و برنج و مرغ طبخ شده با زردک گفت «به وضاحت گفته ام که من نمی خواهم»، ولی همین اشاره برای شوراندن یک بحث کافی است. با تذکار مثال های متعدد از دوران زمام داری خوب خویش و این که چرا مردم به این حکومت اعتماد ندارند بحث ادامه می یابد. یکی از وزرای حکومت سابق که فعلاً مشاور اشرف غنی است اصرار می ورزد که آقای کرزی یک علی البدل طبیعی و امیدواری بزرگ برای ۹۰ فیصد مردم آزرده خاطر حکومت فعلی است. آقای کرزی با دقت تام می شنود و قاشق دیگر بر می دارد، به طور مبرهن او میزبان چنین سوال هایی است که در تخیلاتش جاگزین است: اگر کرزی آرزوی بازگشت به قدرت را به دل نمی پروراند پس از تزئید تحت فشار قرار دادن حکومتی که خود در لبه پرتگاه است چه منظوری دارد و هدف چیست؟

در مباحث خصوصی مأمورین افغان و خارجی همگون در تشویش اند که حکومت غنی در معرض یک بحران حقیقی قرار داشته که احتمالاً در طی یک ماه آینده به اوج خود برسد.

اخیر ماه سپتمبر ۲۰۱۶ ضرب الاجل برای حکومت بود که تعهد خود را در برابر توافقنامه سیاسی که به دلالتی وزیر خارجه امریکا، «جان کری» در اثر اقتضاح مناقشه بار انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ صورت گرفت ایفا نماید که به اساس آن باید افغانستان انتخابات پارلمانی را برگزار نموده و اصلاحات بنیادی انتخابات را عملی و قانون اساسی را تعدیل نموده تا پست صدارت را برای عبدالله عبدالله رقیب انتخاباتی غنی و شریک فعلی حکومت بیافریند، مگر با این معیاد پابند بودن و ایفای این تعهد از چندین ماه قبل ناممکن به نظر می رسید.

«جان کری» در محضر عام اعلام داشت که حکومت غنی دور پنج ساله اش را صرف نظر از همه جنجال ها تکمیل می کند. این صرف سرآغاز ماجرا است. وضع امنیتی کشور علی الرغم فزونی سهم فعال نظامی امریکا در جنگ رو به وخامت شدید است، اکثر مناطق در تصرف طالبان در آمده و تهدید تهاجمات فزونترو وجود دارد (پیشروی اخیر طالبان در مرکز ولایت هلمند، لشکرگاه).

اشرف غنی تکنوکرات حرفوی اجباراً تمام مساعی خود را به امور امنیتی معطوف گردانیده و تشبثات اقتصادی اش کنار گذاشته شده و به یکبارگی توسط مظاهرات خیابانی هزاره ها به آزمون کشانده شد که بر حکومت اتهام تبعیض وارد گردید. وقوع انفجار بمب انتحاری توسط داعش که موجب کشته شدن ۸۰ فرد مظاهره چی هزاره گردید دستاویز دیگری برای این گروه آفرید که حکومت را در فراهم نمودن تدابیر امنیتی شان ملامت نموده و این سهل انگاری در برابر چنین تروری ایشان را آسیب پذیر گردانید، حکومت را در صورت عدم برآوردن خواسته های شان به عواقب ناگوار اخطار داده اند. اخیر ماه سپتمبر را غرض تعقیب قانونی حادثه به حیث ضرب الاجل تعیین نموده اند.

علاوه بر این معضلات اعتصاب بس وخیمتری در حال تکوین در شمال پایتخت است که حاوی خاک سپاری دوباره با عزت و اکرام پادشاهی که رهبر یک باند بوده و توسط قطعه عسکری تیر باران شده می باشد متقاضیان این دفن مجدد که شامل قوماندانان ملیشه منطقه از دیر زمانی بی اعتماد به اشرف غنی بوده اند حکومت را به اعتصاب تهدید نموده اند و ماه سپتمبر را برای اتخاذ تصمیم تعیین کرده اند، سپتمبر ماه تهلکه بار ضرب الاجل ها و اخطاریه ها.

مأمورین حکومت کرزی را در دست داشتن در این اعتصابات متهم می نمایند. ولی او (کرزی) می گوید که نه مرا اراده انقراض حکومت است و نه آرزوی برگشت به قدرت و این موضوع به طور متیقن شک ندارم»

او (کرزی) می خواهد که مشروعیت حکومت در ضرب الاجل ماه سپتمبر تائید گردد و می گوید که یگانه راه باقی مانده برگزاری لویه جرگه عنعنوی به اشتراک بزرگان اقوام از سرتاسر کشور است.

پافشاری کرزی برای انعقاد لویه جرگه یک بازی طرح شده غرض بازگشت به قدرت و یا حد اقل کسب اعمال نفوذ است. قدرتش را قبائل و دلایان قدرت استحکام می بخشد که آنها را در پهلوی خود نگهداشته و اشرف غنی آن ها را از خود رانده است.

این امر فهم مطلب را مدد می رساند که کرزی نمایندگی از یک شبکه قدرت در سطح ملی و منطقوی می نماید که در طول ۱۳ سال و متعاقب آن شکل گرفته که متدرجاً از ریاست جمهوری غنی به یغما برده شده و به طور وسیع رو به تضعیف می رود مگر این که حکومت فعلی از ضرب الاجل ماه سپتمبر به طور یک پارچه جان به سلامت برآید.

آقای کرزی در مراسم فاتحه خوانی شهدای هزاره اشتراک نمود.

در قندهار مرد مقتدر و متنفذی که به حمایت کرزی احرار موقوف نموده در برابر هیأت ارسالی حکومت اشرف غنی در مورد پرداخت عواید سرشار گمرکاتی قندهار به مرکز ترمذ ورزید.

یک خانم وکیل ولسی جرگه منطقه شمال که با کرزی بازدید بعمل آورد شکایت نمود که حکومت قاعده حمایت دو جانبه وی را که به زیبایی و اصولی صورت می گرفت قطع نموده وی افزود که شاید بعد از ختم رخصتی به خارج اگر حال بدین منوال باشد به وطن عودت نکند. ولی کرزی موقف خود را به وضاحت روشن ساخت.

اگر این معضله به یک تلاش سیاسی تبدیل شود، معلوم نیست که اگر آقای غنی برنده خواهد بود؟ و احتمالاً بهترین قضیه که علیه کرزی ترتیب دهد که تخم بسی بحران های سیاسی و امنیتی تحت نظر کرزی کشت می گردد و رئیس جمهور پیشین یک نظام مختلق فساد و معامله گری را برایش وا گذاشته. کرزی بیشتر مصروف کاربُرد زرنگی اجتماعی خود برای درخشش مطلوب حماسه ۱۳ ساله اش در قدرت خود است.

آقای کرزی در محلی زیست دارد که فاصله چندان به ارگ ریاست جمهوری نداشته و می گوید امور روزمره اش از زمان ریاست جمهوری اش کمترین تغییر نموده. وقت بیشتر برای استراحت در بعد از ظهر ها دارد، مگر در صبحگاهان بیشتر مصروف است. حالا به مقایسه دوران قدرت بیشتر مردم را ملاقات می کند، به اساس تخمین دفترش آقای کرزی به طور اوسط در حدود ۴۰۰ نفر را در یک ماه دیدار می نماید.

در ایام عید رمضان و قربان درب قصر خود را برای مراجعین باز نگهداشته و در سه روز عید تخمیناً ۶۰۰۰ نفر را می پذیرد. هر روز صبح وقتی منزلش را ترک می کند دو دختر خورد سالش پاچه های ایزارش را می چسپند و کرزی مردیست در حال تحرک که توسط مأمورین مخفی محافظه شده، کرزی ۵۸ ساله می گوید که او فوق العاده فعال بوده در وزن مناسب قرار داشته و روزانه چهار تا پنج گلاس سپروسو نوش جان می نمایند.

آقای کرزی می گوید: «شعار اساسی امریکانیان دیموکراسی است و در افغانستان دیموکراسی را خجل ساختند. او به سهولت در بین گروه های بی نهایت متفاوت رخنه نموده، بزرگان ارزگان گفتارش را با انتقادات شدید دلسوزانه قطع می نمایند و جمعیتی از جوانان بعضی از نتایج تحقیقات علمی خود را به اطلاع او می رسانند.

آقای کرزی آنها را می خنداند و مردمان مناطق مرکزی که در حضورش اشک ریختند کرزی برای شان دستمال داد.

این که کرزی از چنین کار ها در جست و جوی چه است، صاحب نظران غربی می گویند او یک استاد پیشه ور فنون هنر بازی ها و حقه باز ماهر سیاسی بوده حتمی نیست که سیر خواسته هایش را فاش کند، و بگوید که چه می خواهد. او فشار های خورد و بزرگ را بر حکومت وارد می کند و غرض اکمال طرح خود بسی میله های آهن را در کوره های تزویر می اندازد تا از اشرف غنی خطاء کاری ساخته خود به منزل مقصود برسد.

اشرف غنی هم درمانده و بیچاره ای نیست و با غلبه بر مخالفین می تواند کرزی را به حاشیه ببرد. آقای کرزی تا هنوز بر انتقاد شدیدالحن خود بالای حکومت تأکید می ورزد، روابط تنگاتنگ حکومت را با امریکا و بقایش را در کمک و روابط داغ با آن کشور سراغ نمودن خبط و گناه عظیم می داند. اساساً او مخالف حضور نظامی امریکا نیست و صرف می گوید که ملک ما را بمبارد نکرده و به امور سیاسی ما مداخله نکند چنانچه «جان کری» در بهار گذشته به حکومت دور مکمل غنی اصرار ورزید. «این یک تخلف صریح و پامال نمودن حاکمیت ملی افغانستان است» او ضمن مصاحبه ای گفت «به این کشور نگاه کنید ما جز غرور و حاکمیت چه داریم؟ بعداً یکی از دیار خوبی مثل امریکا آمده و این جا در وطن ما می ایستد و شکل و مدت حکومت ما را آنچه به نظر خودش مناسب می نماید تعیین می کند، آیا این یک اهانت نیست؟». دیدار های پیهم و متداوم آقای کرزی از جمع غفیری دیدار کنندگان از هر قوم، قشر و طبقه و استقبال شکوهمند از ایشان با روایت داستان های پهلودار و کنایه آمیز گاهی باجگیری و زمانی دور اندیشی به نظر می آید. هنگام صرف یک چاشنه، آقای کرزی برای مهمانان خود داستانی چنین روایت کرد: «جمعیتی از مسافرین مانده، ذله و کوفته در بیابانی از دور آتشی دیدند و نوای دهل شنیدند و با نزدیک شدن مشاهده نمودند که مرد ها به طور دائروی مشغول رقص و پاکوبی (اتن) اند. مسافرین را نیت بر آن شد که شب را آنجا سپری نموده و برای خوشنودی و راحت خاطر مهمانداران در پاکوبی و رقص شان سهم بگیرند. یکی از مسافرین عاقل درک نمود که این رقصان شیاطین اند و ادامه دارد، و با دمیدن اولین اشعه آفتاب نه از رقص و نه از شیاطین اثری خواهد بود.» کرزی بعد از لحظه ای مکث، داستان را به حال وطن ارتباط بخشید و افزود: «ما در رقص شیاطین گیر آمده ایم.» و با لبخند مزورانه و تمسخر آمیز گفت: «با طلوع آفتاب شیاطین می روند و ما در این بیابان خشک می مانیم».

ختم

قسمت اول ترجمه

تبصره:

چون مضمون با مطالب بس دلچسپ و مهم طولانی بوده و ترجمه آن حوصله افزا بود، محتویات مضمون مستلزم تحلیل و بحث است، نمی خواهم خوانندگان محترم را با زیاده گویی خسته بسازم، تبصره های خود را در بخش دوم تحت عنوان «چرا کرزی چنین می کند؟ و او چه می خواهد؟» تقدیم خواهم کرد.